

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovenskega društva“ zbor pri sv. Trojici v Slov. goricah.

(Konec.)

Tretja točka na dnevnem redu je bil predlog „Slovenskega društva“, da se vsprejme naslednja resolucija:

„Zbrani Slovenci protestujemo proti temu, da je deželni odbornik dr. vitez Schreiner nemški šulverajn ob priliki njegovega zbora v Gradci v imenu dežele pozdravil; ugovarjamo posebno trditvi, da v obče ali pred vsem prebivalci spodnjega Štajerskega, t. j. Slovenci, s tem društvom simpatizujemo, ali da njegovo delovanje kot državi koristno in domoljubno smatramo; mi pričakujemo tudi od naših novih deželnih poslancev, da bodo odločno v imenu slovenske tretjine štajerskih prebivalcev v deželnem zboru protestovali proti temu pozdravu v našem imenu.“

Da utemelji to resolucijo, oglašil se g. Ivan Dečko k besedi, razloži, da, ko so se na Duhovo zbrali v Gradci udje in zastopniki nemškega šulverajna iz vseh dežel širne Avstrije, kjer se jim je poročalo, koliko se je že storilo v to, da bi nas Slovence spodrinili in ponemčili, vstal je deželni odbornik dr. Schreiner v Gradci ter je rekel, da šulverajnovce, ki so došli na Štajersko, pozdravlja v imenu dežele, kajti v celem deželi ima početje šulverajnovce največje simpatije; drznil se je dalje trditi, da posebno prebivalci spodnjega Štajerskega, torej mi Slovenci, živo čutimo dobroto, katere širi šulverajn, in da smo mu za to hvaležni!

Vsak Slovenec, ki je te besede deželnega odbornika bral, besede, o katerih je g. Schreiner trdil, da jih govori v imenu cele dežele, moral je kar ostrmeti in se zelo razžaljenega čutiti.

Treba samo pogledati, kdo da je ta šulverajn, katerega baje tudi mi Slovenci tako visoko čislamo, da je deželni odbornik g. Schreiner mislil, da ga sme tudi v našem imenu pozdraviti. Govornik obširno razkazuje delovanje šulverajnovce, ki gre na to, kako bi Slovence ponemčili ter jih izbrisali izmej števila narodov, jih narodno uničili. Vsaj je dr. Ausserer pravil, da je upati vsled rovanja tega društva, da se bo v kratkem smelo reči: „Nemška je vsa

zemlja od baltškega do jadranskega morja!“ Do tega društva nema noben Slovenec, ki ljubi mili svoj slovenski jezik, ki se zaveda svoje narodnosti, simpatij, ter se njegovemu delovanju povsod očito in odločno zoperstavlja. In tako društvo, ki misli in dela na naš pogin, pozdravlja v imenu naše dežele deželni odbornik! To je vendar preveč! Naj bi pozdravljal šulverajn v svojem imenu, naj bi ga pozdravljal v imenu svojih somišljenikov, Gradčanov itd.; ali da ga tudi in posebno v našem imenu pozdravlja, to ne velja! Tu ne smemo molčati. Če molčimo, bo svet sodil, da je res, kar je g. Schreiner govoril. Mi moramo odločno reči: Ni res, da imamo mi le najmanjše simpatije do tega društva, mi ga ne čislamo niti najmanj, da g. Schreiner ni imel pravice v imenu štajerske dežele in v našem imenu to društvo pozdraviti. Priporočam Vam torej nasvetovano resolucijo.

Resolucija se z občnim odobravanjem jednoglasno vsprejme.

Državni poslanec g. Božidar Raič zahvaljuje se volilcem sv. Lenartskega okraja, da so ga vsi razen dveh jednoglasno volili v državni zbor. „Vsi ste rešili svojo čast ter ste mi dali svoje zaupanje. Sedaj bi pa gotovo radi izvedeli, kako sem se te 3 ali 4 mesece v državnem zboru ravnal ali obnašal.“

Povedal sem Vam, da sem jaz za to, da se najprej dobro slovenski uči v naših šolah in še le potem se naj v imenu Božjem uči na podlagi slovenskega nemški jezik.

Da imamo pa prave slovenske šole, za to sem pritiskal, da bode učiteljske v Mariboru slovensko. Že leta 1880 je državni zbor sklenil, naj bode učiteljske slovensko, poleg pa se naj uči nemški, da bodo pripravniki oboje znali. Minister je sicer rekel, da je slovensko učiteljske v Ljubljani, ki zadostuje, ali zavrnil sem mu, da imajo za gornje Štajersko učiteljske v Gradci, ki so nemška; to v Mariboru pa je za nas, za to pa naj bode slovensko. In potem je rekel, pa naj bode. In to se bode zgodilo že sedaj s prihodnjim šolskim letom.

Dalje sem Vam povedal, da sem za to, da se gimnazije tako uravnajo, da se vsak učenec v teh šolah v obeh jezikih popolnem izuri. Tudi tukaj se bode vsaj nekaj storilo. Reklo se je od dotičnega

odbora, ki to pretresuje: Bodemo tako napravili, da se bodo Slovenci v začetnih razredih začeli slovenski učiti, potem pa nemški, tako da v 4. ali 5. razredu vsi učenci zopet skupaj pridejo.

Moja prva skrb je bila, da se v Gradci na visokih šolah ustanovi nekaj stolic, kjer bodo pravoslovne nauke tudi slovenski razlagali, zato, da bode vsak cesarski služabnik, ki se pri nas nastavi, vedel pisati in povedati, kar postave pravijo, v našem jeziku; to bode donášalo mir in red. Ta resolucija je vsprejeta, ali sedaj se še v odseku o njej posvetujejo. V jeseni pride pred državni zbor, in če jo bode ta vsprejel, bode se tako tudi storilo.

Tako je že nekdanj bilo. Ali potem so žalostne dōbe nemškutarstva nastopile in vsi narodi so skoraj vse pravice izgubili. Leta 1870 je pa cesar rekel: da se naj take stolice zopet napravijo in ministerstvo je za to določilo 3600 gld. Ali Nemci tega neso dovolili. Zato sem skrbel, da se to zopet napravi, da bomo dobili prave slovenske uradnike, da ne bodo naših kmetov mučili, da ne bodo vedeli, kaj da stoji v pismih, katere dobivajo od gosposk.

„Slovensko društvo“ poslalo nam je spomenico, da jo predložimo ministru Taaffeju, in on je rekel: Verjemite mi, od današnjega dne ne bodem jaz nijednega uradnika tja poslal, ki ne vé slovenski. Rekel sem mu, da ga prosimo, da bode mož beseda, na kar je odgovoril: Upam, da bodem več storil, kakor sem obljubil. Potem je menil: Vem, da imate stare uradnike, ki ne vedó slovenski, in sedaj se ne bodo več učili; imejte potrpljenje z njimi. Novi Nemci, če ne vedó slovenski, ne pridejo več.

Pritoževali smo se potem, da v deželnem šolskem совету nemamo Slovenci nijednega zastopnika. Sedaj so nam obljubili vsaj jednega. To je sicer malo, ali kjer jeden sedi, tja lahko s časom pride še drugi.

Mi stanujemo tukaj na Štajerskem, imamo v Gradci deželni zbor; in ta bi nas moral boljše brigati, kakor državni zbor. 23 let že pošiljamo tja poslance. Siromaki ondi trpijo, jih zasmehujejo, kajti so v manjšini. Kdo ne zna, kako ravnajo z nami. Saj nam je jeden liberalcev v Gradci rekel: „In če

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXX. Poglavlje.

Zagovarjanje železa.

(Dalje.)

Mlinar je v tem spremivši z očmi Basmanova, usel se na iz zemlje narejeno klop, in začel je preštevati zlatnjake. Veselo se je smehljajal, prekladal jih z jedne roke v drugo, kar začuti na svojej rami težko roko.

Starec se je stresel, skočil je na noge, in skoraj je otrpnel od strahu, ko so se njegove oči srečale s črnimi očmi Vjazemskega.

— Kaj si ti, čarovnik, govoril z Basmanovom? — vprašal je Vjazemski.

— Ba ... ba ... milostljivi gospod! — rekel je mlinar, čuteč, da se mu nogi opotekati, — milostljivi gospod, knez Afanasij Ivanovič, kako je tvoje zdravje?

— Povej! — zakričal je Vjazemski, in zgrabil mlinarja za grlo, ter vlekel ga k kolesu, — povej, kaj sta govorila o meni?

In upregnil je starca prav čez mlinsko kolo. — Dragi moj! — stokal je mlinar: — vse bodem povedal tvojej milosti, vse bodem povedal, samo prizanesi mi.

— Po kaj je k tebi prišel Basmanov?

— Po korenine, milostljivi gospod, po korenine! A jaz sem vedel, da se ti tukaj, vedel, da vse slišiš; zato sem govoril tako glasno, da bodeš izvedel, da Basmanov hoče pogubiti tvojo milost!

Vjazemski je vrgel mlinarja od kolesa.

Starec je vedel, da je minul prvi gnev.

— Kako si ti srdit, dragi moj! — rekel je ustajajoč na nogi, — povem ti, da sem vedel, da je tvoja milost blizu, že jutraj sem te pričakoval, dragi moj!

— Nu, kaj hoče Basmanov? — vprašal je knez z mečjim glasom.

Mlinar se je v tem popolnem popravil obleko in lase.

— Da, vidiš, — rekel je, davši svojemu obrazu zaupljiv izraz, — Basmanov je pravil, da ga car več ne ljubi, da laska samo tebe, Godunova Borisa Teodoricha in Maljuto Skurlatova. Prišel je k meni, da bi mu dal svišca. Daj mi svišca rekel je, da pridem zopet pri carji v milost, oni pa v ne-

milost! Kaj sem hotel storiti! Postavil mi je nož na grlo; pokori se, ali je pa po tebi; ali sem se hotel prepirati z njim! Dal sem mu korenino, dragi moj, pa le škodljivo. Dal sem mu korenino, da me je le pustil živega. Kaj, da bi mu jaz dajal svišč, da bi on proti tebi prišel pri carji v milost! ...

— Vrag ga vzemi! — rekel je ravnodušno Vjazemski: — kaj meni to mari, ali ga ljubi car ali ne. Zato nesem prišel semkaj. Ali si kaj zvedel, starec, za bojarinjo?

— Ne, dragi moj, nič nesem zvedel. In kako sem se že trudil za tvojo milost! Sedem nočij zaporedoma sem gledal pod kolo. Videl sem, kako je šla bojarinja s starim človekom po gozdu; bila je žalostna in starec jo je tolažil, a več nesem videl; kajti voda se je skalila in nič več se ni videlo!

— S starim človekom? Gotovo z Morozovom! Z možem svojim?

— Ne, on ne more biti: kajti Morozov je postavnejši, in tudi njega obleka je bila drugačna. Ta je imel priprost kaftan, ne bojarski, mora biti tedaj priprost človek!

Vjazemski se je zamislil.

— Starec! — rekel je pri tem nenadoma: — ali znaš sablje zagovarjati?

so Vaše zahteve tudi opravičene, mi Vam nič ne ne dovolimo. Ali je to bratovski? Če oni nam tako govorijo, to neso naši bratje! Še ni 5 tednov, ko sem bral v nekem Graškem listu: „Vi Slovenci, z Vami se mi ne pomirimo! Vas hočemo podvreči!“ Ne, to ne bode; če je Nemcev 45 milijonov, pa je nas Slovanov 100 milijonov.

Če je pa tako, pa ne velja, da bi jastreb in golob v jednej kletki bila. Jastreb naj gre na nemški hrast, golob pa na slovensko lipo.

Zahtevali smo, naj bode za nas namestniški oddelek, pa so začeli Nemci kričati: Toti hočejo deželo razklati in cepiti! — No vsaj se je tudi škofija razločila, pa se nikjer ne pozna pokinja mej spodnjim in gornjim Štajerskim.

Naš denar je toliko vreden, kakor nemški, naši vojaki so taki, da jim ni para, delajo čast celej vojski. Dajemo jih več, kakor bi jih prav za prav na nas prišlo, dajemo jih toliko, kakor Nemci, katerih je mnogo več. Dajemo toraj vojake za Nemce. Če pa iščemo pravico, pa nemajo bratovske roke za nas!

Tu imam list, v katerem je natisnjena prošnja do presvetlega cesarja, v kateri se prosi, da bi se 3 gubernije, Ljubljanska, Graška in Tržaška, v katerih živi slovenski narod, v jedno skupino pod imenom Slovenija sklopile, da bi se slovenski jezik uvel v šole in urade, in da se Slovenija z nemško zvezo ne zjedini. To prošnjo podpisali so leta 1848 mnogoštevilni vrli narodnjaki, ter jo poslali pred cesarja. Pa še prošnje niso pred cesarja pustili. V Gradcu so jo zastavili.

Svoji k svojim! Mi nič nečemo z Nemci. Naj bodo, kakor hočejo, ali mi hočemo svoji biti!

Potem prečita imena mož, kateri so to prošnjo podpisali. „Dragi prijatelji, to so Vam mnogi Vaših pokojnih, ki jih že krije hladni grob. Idite k njim se učiti, kako so oni takrat že delali za narodno reč, ko še svet ni bil toliko razvit, kakor sedaj!

Obečajmo si, da hočemo ostati častni Slovenci, da nijeden ne bode nemškutar in izdajalec. Kdor je, naj se povrne mej nas. Imejmo spoštovanje do svojega lepega jezika.

Živeli vrli Slovenci v slovenskih gorica! Živela njihova bodoča poslanca gosp. baron Goedi in g. dr. Radač! Naj bodeta srčna in jeklena, ter pripravljena vse prenesti, za tiste, ki so jih volili!“

Gromoviti „živio“ klici sledijo njegovemu govoru, in videti je, da so zbrani jako veseli, da jim bode voliti za prihodnjo poslanca dva tako odlična gospoda, kakor sta dr. Radač in baron Goedi.

Predsednik g. Simon zaključi zborovanje s trikratnim z navdušenjem vsprejetim „živio“ klicem presvetlemu cesarju.

Trgovska in obrtna zbornica.

Trgovska in obrtna zbornica imela je dne 30. maja t. l. sejo pod predsedstvom gosp. Josipa Kušarja; navzočni so bili naslednji gg. odborniki: Ot. Bamberg, Iv. Baumgartner, Iv. Nep. Horak (podpredsednik), Fr. Hren, Ant. Klein, Iv. Knez, Fr. Kollman, Jos. Lozar, K. Luckmann, Alf. Ledenik, Mih. Pakič, Iv. Perdan,

— Kako bi jih ne znal. Pa kaj ti je treba? Ali da bi sekala sablja, ali pa, da bi odletovala od udara.

— Da bi sekala, to se tako ve, divjak!

— A včasih je treba tudi zagovarjati sovražne sablje, da bi odletovala in se lomile od ščitov.

— Meni ni treba zagovarjati sovražne sablje, ampak svojo. Bil se bodem v dvoboju, in treba mi je ubiti nasprotnika, naj stoji, kar hoče, — ali slišiš?

— Slišim, dragi moj, slišim! Kako bi ne slišal! — In stavec je začel misliti sam pri sebi: „S kom se bode neki bil? Kdo so njegovi sovražniki? Pa saj ni Basmanov? Teško! In v govorjenju se je tako malo brigal zanj, a knez ni človek, da bi znal skrivati svoje misli. Morda s Serebrjanim? Pa mlinar je zvedel od Mihejiča, da je Serebrjani utaknen v ječo, a od poslov Vjazemskega in nekaterih Perstnjevih tovarišev je pa slišal, da so ga razbojniki osvobodili in odpeljali seboj, tedaj — s Serebrjanim že ne. Ostane še samo bojar Morozov. On bi ga zaradi ugrabljenja žene bil utegnil poklicati na dvoboj. Res da je že star, pa v sodnem dvoboju je dovoljeno najeti drugega borca.“ Knez se bode bil z Morozovom ali z njegovim najemnikom, do tega sklepa prišel je mlinar! — Dovoli, dragi moj, — rekel je

Vaso Petričič, Jos. Ribič, Jakob Škrbinec, J. Žitnik.

Predsednik otvori sejo ter imenuje overovatelja gg. Ot. Bamberga in Iv. Kneza, ter prečita dopis g. c. kr. dež. predsednika A. barona Winklerja, kateri vsled ukaza ministra za notranje zadeve z dne 15. maja t. l. št. 2330 naznanja, da je Nj. c. kr. apostolsko Veličanstvo vzelo v najvišje znanje od zbornice izraženo sožaljenje o smrti Nj. Veličanstva cesarice Marije Ane ter je naročilo izraziti zbornici najvišjo zahvalo.

Zbornica je to stojé zaslišala.

I. Zapisnik zadnje seje se potrdilno vzame na znanje.

II. Po nasvetu gosp. Vaso Petričiča se ne bere poročilo o delovanju, katero se v pisarni zbornični lahko pregleda in katerega glavne točke se bodo po zapisniku razjasnile.

III. G. K. Luckmann, član državno-železničnega sveta, poroča o zadnjih obravnavah državno-železničnega sveta dne 19., 20. in 21. maja t. l. na Dunaji. Ker je to poročilo g. K. Luckmann v posebnih iztisih razdelil, se objavijo tu iz njega malo menj obširno vse točke.

Ker ima letni vozni red, kateri je zadobil dne 20. maja t. l. veljavo, dva jadrna vlaka št. 501 in 502, katera vozita iz Prage in z Dunaja čez Št. Michael in Trbiž v Benetke in Rim ter nazaj s povišano brzino, za katera vlaka pa se v novem voznem redu ni skrbelo, da bi imela z drugim vlakom zvezo na Trbiži in ker je poročevalec K. Luckmann od gorenjskih občin dobil več prošenj, naj bi se za nje potegnil pri prihodnji seji državno-železničnega sveta, čegar član je on. Te prošnje sodružujejo nujno molbo na c. kr. ravnateljstvo, naj bi v interesu potovalcev imela nočna jadrna vlaka direktno zvezo s progo Ljubljana-Trbiž. Tudi občine, od Lesec višje ob progi, so prosile, da bi tržna vlaka št. 2019 in 2020 ne vozila samo do Lesec, namreč tudi dalje do Trbiža, kajti tako bi bilo prebivalcem vasij od Lesec višje, možno voziti se z železnico k uradom v Radovljico in nazaj ter mogli bi se voziti v Ljubljano, ne da bi bilo treba tam prenočevati. Ugodilo bi se vsem željam, če bi se taka sprememba novega voznega reda doseči mogla, da bi tržna vlaka št. 2019 in 2020 v Trbiž in nazaj tako vozila, da bi imela z nočnima jadrnima vlakoma št. 501 in 502 zvezo; in tako bi se mogla doseči direktna zveza z dnevnima brzovlakoma južne železnice št. 3 in 4 v Ljubljani. Ti različni odnosi napotili so g. poročevalca, da je, udobivši jednoglasno priznanje trgovinske in obrtne zbornice in kmetijske družbe, pri predsedstvu državno-železničnega sveta stavil naslednjo spremeno novega voznega reda zadevajoč predlog, proseč, naj bi se ta predlog postavil na dnevni red prihodnje seje:

„Slavno c. kr. ravnateljstvo se prosi, naj bi novi vozni red kar najhitreje možno tako spremenilo, da bi vlaka št. 2019 in 2020 iz Ljubljane v Trbiž in s Trbiža v Ljubljano tako vozila, da bi imela z jadrnima vlakoma št. 501 in 502 v Trbiži in z brzovlakoma št. 3 in 4 južne železnice v Ljubljani neposredno zvezo.“

Utemeljeval je ta predlog s tem, da je na-

on, — da zajmem vode in pogledam tvojega nasprotnika!

— Delaj, kakor veš, — odgovoril je Vjazemski in usel se je zamišljen na preobrneno klado.

Mlinar je prinesel iz koče vedro potisnil je prav pod kolo in zajel vode, ter postavil je pred kneza.

Eh, eh, — rekel je nagnivši se nad vedro in gledajoč vanj bistro, — vidim tvojega nasprotnika, dragi moj, pa ne morem razumeti! Star je, da se mi kar smili, A zdaj vidim tebe, kako se spopadeš z njim. . .

— Kaj? — vprašal je Vjazemski, zastonj se prizadevajoč, da bi kaj videl v vedru.

— Angelji se potegujejo za starca, — nadaljeval je tajnostno mlinar, kakor bi se sam čudil temu, kar vidi, nebeske gile se potegujejo zanj; težko bode zagovoriti tvojo sabljo!

— Ali zame se nikdo ne poteguje? — vprašal je knez, in se nehoté tresel.

Mlinar je vedno vernejše gledal v vodo, njegove oči se neso kar nič ganile, delal se je, kakor bi bil res prestrašen od tega, ker vidi, kakor bi se mu bilo res pokazalo kaj strašnega, a je le sleparil Vjazemskega.

— Tudi tvoja milost ima zaščitnike, — zaše-

vajal, da najvažnejša vlaka, nočna jadrna vlaka iz Prage in z Dunaja v Italijo in nazaj št. 501 in 502 nemata na Trbiži s progo Trbiž-Ljubljana zveze. Potovalci, kateri se vozijo dalje ali dojejo z brzovlaki ter hočejo prestopiti na progo Trbiž-Ljubljana morajo v Trbiži 4, oziroma 7 ur čakati. Vsled tega imajo znatno škodo kopeli in letovišča na Gorenjskem, in ulagale so se v tej zadevi prošnje. Ta spremena novega voznega reda bi bila očitno tudi koristna za poštni promet za Kranjsko, Koroško, Štajersko in Hrvatsko mej seboj ter v občevanju z Dunajem in s Prago, če se pomisli, da bi državno-železnični nočni brzovlaki imeli zvezo z dnevnimi brzovlaki južne železnice. Dalje bi nasvetovana spremena zelo ugajala prometu s Hrvatsko. Razen tega pa tu ni govora, da bi se pomnožili vlaki, marveč, da bi se izvršilo le večje delo, da bi vlaka št. 2019 in 2020, katera že tako iz Ljubljane v Lesce in nazaj vozita, nekoliko postaj dalje od Lesec do Trbiža vozila, s prav malo spremeneno, katera bi pa krajevnim razmeram ugajala, ter bi bila v velik prospah mejnarodnemu prometu ter v veliko korist potovalcem; ta podaljšana vožnja bi se nedvojbeno izplačala, kajti promet postal bi živahnejši. — Ko je g. poročevalec uložil gorenjski predlog, obrnil se je pismeno na člana državno-železničnega sveta, nj. ekszellenco barona Schwegla na Dunaji, ter ga prosil, naj bi podpisal ta predlog, oziroma ga sam stavil. Nj. ekscelenca je bil takoj zadovoljen, ter je uložil predlog najprej pri odboru za vozni red in potem v seji državno-železničnega sveta dne 19. maja t. l. ter ga tako dobro utemeljeval, da se je jednoglasno vsprejel. Zastopnik c. kr. ravnateljstva in predsednik obljubila sta željo izpolniti pod pogojem, da bi dozdanja tržna vlaka, katera do zdaj vozita na progi Radovljica-Lesce-Ljubljana, potem odpala in da bi zastopniki iz Kranjske pri tem posvetovanju se izjavili, da takozvana tržna vlaka odpadeta, če se podaljša in predloži njiju vožnja do Trbiža. Spremeneno novega voznega reda v zmislu predlogov mora potrditi glavno nadzorstvo železnic in bi se morda v dveh do treh tednih upeljala, s čemer bi se vsem željam ugodilo.

Ker je član državno-železničnega sveta za Trst, Teuschel, predlagal, naj bi se kolikor možno cene zvezne tarife dosegle, je to dalo poročevalcu povod, da je gospode opozoril, da take znižane zvezne tarife časih morejo škodovati trgovini in obrtu. Tako so nizke vozne cene za blago za Trst od strani južne železnice skoro popolnem uničile našo trgovino z žitom in mlinarski obrt. Ker so se na pr. v južno-severno-avstrijsko ogerski zvezni promet sprejele zvezne postaje Trst, Reka, Gorica in Zagrad, a Ljubljana ne, so vozne cene za imenitne reči iz Česke v Trst in v Gorico veliko nižje, kakor za skoro 160 kilometrov bližjo postajo Ljubljano; za žagan les iz Selzthala v Trst za daljino 517 kilometrov se plača skoro ravno toliko železniške vozarine, kakor za jednako prevažanje od krajskih postaj v Trst pri polovični oddaljenosti; iz Beljaka v Trst (277 kilometrov) je železniška vozarina za žagan les že višja, kakor iz Selzthala; lesovna tovarna v Trziči mora za lesovino, naloženo na železniških vozech od Kranja v Trst skoro 25 gld. za

petal je. . . Pa zdaj že ničesar ne vidim, voda se je potemnela.

Uzdignil je glavo, in Vjazemski je zapazil, da so mu debele kaplje potú tekale po čelu.

— Da tudi ti imaš zaščitnike, — zašepetal je bojazljivo. — Mogoče bode zagovoriti tvoje orožje.

— Na — rekel je knez, in vzel iz nožnic težko sabljo, — na, zagovarjaj!

Mlinar se je oddahnil, skopal je z rokama jamo, dal vanjo sabljini ročaj. Poteptavši zemljo, utrdil je rezilo z ostrim po konci, in začel je hoditi okoli in poluglasno šepetati:

„Izšlo je solnce izza morja Hvalinskega, izšel je mesec izza grada zidanega, in v tem gradu zidanem porodila me je mati, in rodeč me je govorila: bodi neranljivo, dete moje, od pušic in mečev, od bojcev in borcev. Opasala me je mati z mečem iz pravega jekla. Ti, moj meč jekleni, vrti in sukaj se, kakor mlinski kamni, zdrobi vsako jeklo, železo in medenino; prebij in preseka vsako meso in kost; da bi sovražni udari odletovali od tebe, kakor voda od kamnov, da bi ti ne prizadejali ne praske, ne brazgotice! Zagovarjam hlapca Afanasija, in opasujem ga z mečem jeklenim. Naj bode konec mojim besedam in uspeh mojemu delu!“

(Dalje prih.)

voz več železniške vozarine plačati, kakor pa 79 kilometrov bolj oddaljena postaja Thörl v Trst.
(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. junija.

Kakor se iz Linca časnikom poroča, bodo pri prihodnjih volitvah v **deželni zbor** volili v veleposestvu tudi posestniki v deželno desko upisanih hiš. Državni zbor je pri verifikaciji volitev odrekel tem posestnikom volilno pravo v veleposestvu, in vsled tega zavrgel dotične poslance. Pri novih volitvah pa ti posestniki niso več volili. Ker po mislih oblasti sklepi državnega zbora nemajo veljave za volitve v deželni zbor, zato bodo pa sedaj posestniki teh hiš zopet volili in liberalcem pripomogli k zmagi. — Volitve za štirski deželni zbor, ki so odložene, bodo sedaj 19. avgusta za kmetijske občine, 21. za mesta in trge in 26. avgusta pa za veleposestvo. Veleposestvo ne bode volilo v saboto, ampak v torek, tedaj bodo mogli tudi udeležiti se volitve duhovniki, kateri imajo v tej volilni skupini volilno pravo.

Hrvatski sabor je v ponedeljek končal debato o znanej aferi zaradi grbov in vsprejel predlog Kusevičev, po katerem se deželni zbor zavaruje proti nastavljanju kraljevega komisarja in jednostranskemu razlaganju ogersko-hrvatske pogodbe, ter predlaga, da se skliče regnikolarna deputacija, da se posvetuje, kako temu v okom priti.

Izid volitev poslednjih dni na **Ogerskem** se je za vlado dosti zboljšal, po najnovejših poročilih ima že 53 glasov večine, in se sme nadejati, da bo imela njena stranka blizu toliko mandatov v novem državnem zboru, kakor jih je v prejšnjem. Primeroma so pa največ pridobili antisemiti, poprej so imeli samo 7 poslancev, sedaj je pa izvoljenih že 17 njihovih kandidatov, tedaj več kakor dvakrat toliko, v mnogih krajih so pa dosegli znatne manjšine. Neodvisna stranka pa ima to nesrečo, da ravno s svojimi prvaki, kakor Cötvsom in Helffy-jem nikjer ne more prodreti.

Vnanje države.

Srbska skupščina se sedaj bavi s preorganizovanjem davkov. Poročila, da je skupščina sklenila mobilizacijo, in da je vlada poslala vojsko na mejo so izmišljena. Zadnji čas ni bilo nobenega premikanja vojske, kakor se javlja iz Belega gruda.

Francoska zbornica je zavrgla predlog državnega podsekretarja v naučnem ministerstvu da bi bili slušatelji višjih državnih šol oproščeni vojaške službe. — Senat bode volil 24. t. m. 2 domstna senatorja.

Nemški državni zbor je vsprejel prve tri odstavke zakona o zavarovanju delavcev proti nezgodam. Zavrgel je pa vse predloge liberalcev, da bi se zavarovanje raztegnilo tudi na prevozne, stavbinske in kmetijske delavce, samo dimnikarji so našli milost pri večini. Državni kancelar se je udeležil seje. — V ponovljeni državni svet so poklicani sledeči novi člani: Benningsen, Miquel, Gneist, grof Arnim-Boytzemburg, vojvoda Ratibor, Dietze (znan samo kakor Bismarckov prijatelj), Minnigerode, Schorlemer-Alst, Fuldski škof, govore tudi, da bode bankir, tajni svetnik Mendelssohn poklican v državni svet. — Cesar Viljem ne pojde v Wiesbaden, kamor je nameraval, ker se razširja vest, da anarhisti nameravajo nanj atentat. Že precej časa je, kar se je izvedelo, da je iz Novega Jorka odšla neka oseba, katere ima nalog izvesti več atentatov na veljavne osebe v Evropi in mej temi je neki tudi nemški cesar. Dotična oseba je imela pri sebi štiri kovčke raznesljivih snovi, kakor se je poročalo. Zdaj se je pa v Elberfeldu policiji posrečilo prijeti neko žensko, pri kateri so našli dotične kovčke. Peljala se je v Wiesbaden. Preiskava je pokazala, da je dotična ženska imela zveze z raznimi osobami v Nemčiji in policija jih je neki že več prijela. Zlodejci so si bili za to hudodelstvo izbrali žensko, ne pa moškega, da bi manj kdo sumil. Ker se je pa bati, da so še drugi zlodejci, in bi se kateremu utegnili posrečiti, kar so tej ženski ni, zato je cesar opustil nameravano potovanje.

Novo **belgijsko** ministerstvo je po oficijalnem poročilu tako-le sestavljeno: Malou, predsedstvo in finance; Bernaert, kmetijstvo in obrtništvo; Jakobs, notranje zadeve; Pontus, vojsko; Van den Peereboom, železnice, pošte in brzojave. Poleg teh so Thonissen, Pirmez in Nothob imenovani državnimi ministri.

Predvčeraj je v angleškem parlamentu naznanil Kimberley, da se je s Francijo doseglo sporazumljenje zaradi **egiptovske konference**, in se je to že naznanilo drugim velevladim. Parlamentu pa se ne more dati nikakih pojasnil, dokler se druge vlasti ne izrečejo o tem, upa pa, da bode že prihodnji ponedeljek mogel dati natučnejša pojasnila. Kakor poročajo časniki, se je doseglo tako sporazumljenje, da zadovoljuje obe strani, ter je bosta potrdila brez dvojbe angleški in francoski parlament.

Dopisi.

Iz Ljubljane 17. junija [Izv. dop.] „Glasbena Matica“ prosila je 6. dan t. m. „Matico Slovensko“, naj jej o sv. Mihaelu proti primernej plači

da stanovanje v I nadstropji njene hiše na Bregu za letos ustanovljeno in kaj vrlo napredujočo šolo. „Glasbena Matica“ je za trdno pričakovala, da se bode njena prošnja povoljno rešila, a glej čuda! „Matica Slovenske“ odbor je v svoji seji v 11. dan t. m. prošnjo odbil, ter ta sklep podprl z naslednjimi razlogi: 1. Najemnica dotičnega stanovanja g. udova Tuškova plačuje svojo najemnino tako redno in točno, da odbor nema nobenega uzroka odpovedati njej stanovanja in sicer še tem manj, ako se pomisli, da je ona udova slovenskega pisatelja in večletnega tajnika „Matice Slovenske“ 2. Misli odbor, da bi bila najemnina (okoli 400 gld.) toliko, da bi nje „Glasbena Matica“, ki nima veliko dohodkov, morebiti za več let ne zmogla plačevati; potem bi pa škodo trpela tudi „Matica Slovenska“. 3. Nadeja se odbor Matičin, da bode dobila „Glasbena Matica“ tudi drugod prav pripravo stanovanje.

Pri vseh svojih živih simpatijah, katere že od nekdanj gojim za prvi naš literarni zavod, moram vendar javno kritikovati ta ukrep in njega razloge.

Pred vsem treba pomniti, da gospa Tuškova dotičnih prostorov zase niti ne potrebuje, temveč jih oddaja drugim strankam, sama pa stanuje v drugej hiši, na drugem konci mesta. Sklicevanje na pijeteto nasproti pisatelju in tajniku Tušku bilo je nepotrebno. Isto tako nepotrebna je skrb, da bi „Glasbena Matica“ ne zmogla najemnine, vsaj se vendar sme domnevati, da bode ta glasbeni zavod saj toliko stanovit in gmotno sposoben, kakor kaka privatna oseba. Nekak humor pa tiči v 3. razlogu. Res, „Glasbena Matica“ bode dobila pripraven prostor, morala ga bode dobiti, ali pa šolo opustiti! Šola mora biti prostorna, bolj sredi mesta, v I. nadstropji, ne višje. Vse te lastnosti ima dotično stanovanje v Matični hiši, kjer bi bilo prostora dovolj za šolo in za učitelja.

Dokler nemamo „Narodnega doma“, morala bi ga zastopati poslopja narodnih društev in dajati zavetja drugim narodnim društvom in zavodom. Čitalnica vestno spolnuje to dolžnost, ter jo celo materialno občuti, kajti vsa društva zatekajo se v njene, ne baš preprostorne sobe in naposled bila je še glasbena šola prisiljena, ondu iskati začasnega zavetja. „Matica Slovenska“ ima pa 2 hiši, a nema prostora za narodni zavod, kakoršen je „Glasbena Matica“, ki ne išče prostora zastonj, ampak za „primerno plačo“.

Šola „Glasbene Matice“ se bode zaradi s tremi razlogi podprte sodbje Matičnega odbora še dalje potikala po čitalničnih prostorih, ako se ne posreči dobiti drugega stanovanja. V tem srečnem slučaju pa bode narodni zavod v tuji hiši na milost občutljivih strank in hišnega gospodarja slabeje in dražje prebival, a v „Matici Slovenske“ hiši stanovali bodo tuji ljudje! — Tega kriv bo — lastni meč! —

Iz Kremša 15. junija. [Izv. dop.] Minuli teden poročal je v Stockerau-u državni poslanec Richter svojim volilcem o svojem delovanju v državnem zboru. Govoril je ta poslanec krepko in razkladal mnogovrstne predloge. Zoper Wurmbrandov predlog vihal je svoj govor na vse strani in se naposled izrazil, da je ta predlog zategadelj spodrslil, ker so nemški klerikalci s Čehi in Poljaki glasovali. Najdaljše govoril je Richter o zadevah severne železnice.

Za ta teden razpisal je ta poslanec shode t. j. 12. 14. in 15. v Maissau, Retz in Oberhollabrunn, toda okrajno glavarstvo v Oberhollabrunnu prepovedalo mu je namenjene shode, opirajoč se na izimno stanje. Richter obrnil se je brzojavno s prošnjo do ministerskega predsednika, na kar mu je dovoljeno napredovati v njegovem namenu.

Poslanec Schönerer naznanil je občinam, katere je dosedaj zastopal v deželnem zboru, da pri prihodnji volitvi v deželni zbor mandata na noben način ne vsprejme. Pri tukajšnjem obrtniškem zboru so sklenili slednje kandidate za deželni zbor voliti in sicer g. dr. Dinstl-a za mesto Krems in g. Fürnkranz-a za kmetijski okraj.

Prošt dr. Kerschbaumer odpovedal se je svojim volilcem v deželni zbor za mesta Klosterneuburg, Tulln in Königstetten zaradi prevelikega posla, katerega ima sedaj na svojem novem mestu.

Domače stvari.

— (Umrl) je včeraj v Šent Petru na Notranjskem g. Luka Šabec, krčmar in prodajalec za plučnico. Pokojnik bil je izvrsten narodnjak in

obče priljubljen mož. Javno zaupanje pokazalo se je tudi pri volitvah, pri katerih je bil izbran županom. Lahka mu zemljica!

— (Himen.) Gospod Anton Šlamberger c. kr. notar v Ljutomeru poročil se je danes v Kranji z gospico Preširnovc.

— (Toča) je včeraj na gorenjem Igu neusmiljeno pobila. Popolnem uničen je ves pridelek, da se niti ne pozna, da je bilo obdelano. Četrte ure bila je neprestano in padala tako suha, da bi človek ne bil moker postal, ko bi bil stal na prostem.

— (Vsprejemni izpiti na srednji šoli.) Naučni naš minister je za vsprejemne izpite v prvi razred srednjih šol izdal naslednja nova določila: 1. Vsprejemni izpit iz veronauka ima se vršiti le ustno, iz učnega jezika in iz računstva pisмено in ustno. 2. V bodoče naj se več ne zahteva kakor to propisuje ministerijalno izrecilo z dne 14. marca 1870, da je treba poznati pravila interpunkcije in prav jo staviti pri narekovanem pisanju. 3. Da se učiteljstvu, oziroma komisarjem, iz njegove srede za vsprejemne izpite postavljenim, da možnost te izpite vršiti s posebno temeljitostjo, to se učiteljstvu, podeljuje oblast, ustne izpite iz učnega jezika in računstva odpustiti vsakemu učencu, kateri je svojo zrelost v teh predmetih izkazal pri pismenem izpitu z vsaj dovoljnimi pritrudi in v spričalu iz ljudske šole vsaj z redom „dobro“. 4. Takisto se tudi more učence, kojih red iz veronauka v četrtem letu ljudske šole ni nižji kot „dobro“, oprostiti ustnega izpita iz veronauka. 5. Ako pa sta za izpitni predmet, red v spričalu in red pismenega izpita odločno neugodna, to učenca ni pustiti k ustnemu izpitu, nego nezrelega ga zavrniti. — V tako pridobljenem času bode mogoče, z drugimi vsprejemanci vršiti ustne izpite tako temeljito, kakor je treba, da se zreli spoznane z lahko vestjo vsprejme, nezrele pa gotovo poišče ter izključuje od srednje šole.

— (Nov tržni red živinskim semnjem.) K poročilu o poslednjem tukajšnjem mesečnem semnji v 132 šte. našega lista poslal nam je slavni mestni magistrat Ljubljanski dopis, v katerem je dokazano, da je bil nov tržni red dovolj razglašen, kajti objavljen je bil v obeh uradnih listih. Razen tega ga je mestni magistrat dal posebe natisniti in posamične izvode razdeliti tukajšnjim mesarjem in vsem organom, ki imajo posla z živinsko trgovino. Dalje je bilo po nekoliko izvodov poslanih vsem c. kr. okrajnim glavarstvom na Kranjskem, c. kr. okrajnemu glavarstvu v Tolminu, v Sežani, v Gorici in v Celji — vsem s prošnjo, naj novi tržni red po primernem potu na znanje dadé stanovništvu svojega uradnega okrožja. V isto svrhu se je po nekaj izvodov poslalo mestnim magistratom v Trstu, v Celovci v Gradci in v Inomostu. Vrh tega je bil nov tržni red tukaj trikrat razglašen z bobnom in sicer vselej v tržni dan.

— (Tatvina.) V Švicariji pod Tivoli ukradena je bila po znanem tatu iz Ihana gostilničarju Ederju njegova koza. Dolgo so iskali koze po gozdu, a zaman. A slednjič šel jo je g. Eder sam iskat v Ihan in jo tam našel, ko se je pred stanovanjem znanega tatu pasla. Tatu so bili predvčeraj zaprli, ker je bil v bližnji vasi ukradel tele, žena tatu pa, obdana od mnogobrojne svoje dece, je trdila, da je njen mož kozo kupil na mesečnem živinskem semnji 9. t. m. v Ljubljani.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj je bil zatožen 25 letni kmetijski posestnik Janez Kern, po domače Jarčev, iz Vodice, Kamniškega okraja hudodelstva težke telesne poškodbe. 29. junija l. l. udaril je, ko sta se bila prej v Vodicih v gostilnici sprla, Jako Kadivca, znanega pretepača, kateri je bil že zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe kaznovan, s preklo po glavi tako, da se je Kadivec nezavesten na tla zgrudil. Na tleh ležečega udaril je Kern še dvakrat s preklo po glavi in na ramo. Kadivec trdi, da je vsled udarca oglušil na levem ušesu, a zaslišani zdravniki trdijo, da bode še sluh dobil in da je oglušenje le začasno. Porotniki (nacionalni gosp. Anton Klein) so vprašanje o težki telesni poškodbi jednoglasno potrdili, zanikali pa vprašanje, da bi bil Kadivec za zmirom oglušel. Sodišče je zatoženca Janeza Kerna obsodilo na pet mesecev težke ječe, poostrene vsakih štirinajst dni s postom. Za začasno oglušenje določilo je sodišče Kadivcu 25 gld.

— (Létina.) Piše nam prijatelj z barja: „Kakor nam je že pred tremi tedni setev obetala bogato žetev in nam je pogled po polji budil lepih

upov za veselo jesen, tako se nam sedaj žalosti srce pri pogledu na to uborno polje, na uničene kalit na-
ših pričakovanj, pri spominu na revno žetev, ki nas
čaka pri durih bodoče zime. Žita in travé, vsi sa-
deži, vse je kazalo lepó, da ti je srce igralo, ko si
gledal po tej nadobudni prirodi, vesel, da se po
dolgi vrsti slabih letin zopet jedenkrat to jesen na-
polnijo žitnice in seniča našemu kmetu. Ali nepre-
stana moča in deloma toča v zadnjih treh tednih
potrdila je staro našo prislovico, „da je sv. Vida
rôsa hujši, kakor turška vojska“. Gosto deževje je
zamotilo vso rast, položilo njive ponosnih žit na tla,
s pusto rjô zaznamovalo vsako bilko in pèrce, skla-
tilo prve početke sadú z dreves, zatrla je vso plodno
stvoritev in zavrlo, v nered postavilo poljsko delo.
Vse izpakudrano, vse v tléh! Ceste in kolovozi so
nam tako razdelani in razbiti, kakor da bi bila po
njih res teptala kopita turških konj. Čas košnje je
tu in v móči zredivši se plevel grozi izpodjesti vse;
ali ni kosci ne plevica ne moreta še na premočena
tla. In še zmirom je nebo prepreženo z oblaki, še
naletava mokrina, še pihajo omrazne sape!“

— (Henrika Heine-ja,) bivšega poštnega
odpravnika v Belipeči, ujeli so v Hamburgu, ko je
ravno hotel na parobrod, da bi ubežal onkraj „ve-
like luže“. Imel je še 300 mark denarja pri sebi.

— (Iz Trsta) se nam poroča velika ne-
sreča, ki se je včeraj (17. junija) opoldne pri-
petila. V ulicah pred mestno ubožnico so zidali
hišo v 4 nadstropja. Zidovje je bilo skoro do vrha
zvršeno, kar se rečeni dan malo pred poludnevom
zgrudi in zruši polovica prednje strani. „Koliko
ljudij je podsutih, nadaljuje naš poročitelj, pač ne
morem povedati. Do pol štirih so iz razvalin izko-
pali že štiri hudo ranjene, tako da so jih mogli od-
nesti v bolnišnico, kjer bodo najbrže umrli. Štiri-
najst, kot ljudje pravijo, je vseh podsutih. Mogoče
je, da je toliko ponesrečenih, ker danes dopoldne
je bil pri nas krasen dan ter so zidarji in tesarji
lahko opravljali svoja dela. Nesrečo je zakrivila
huda nemarnost nevestnega ali pa nevednega inže-
nirja. Že pred mesecem dnij je posebna komisija
bila pregledala zgradbo, zapazila slabo podlago ter
zabranila nadaljno zidanje, ker se ni vršilo po na-
črtu. Kljub temu je inženir mašil skupej težko zi-
dovje, dokler se ni danes samo podrlo. Inženir sam
se je bil precej izgubil in iskali so ga več ur, predno
so našli nevestnega človeka. Res taki zasluži naj-
ostrejšo kazen, ker je zakrivil smrt mnogim delav-
cem, ki so najbrž bili poženjeni in reditelji svojim
rodbinam. Kdo bode te odškodoval, kdo jih bode
hranil? V dopolnitev tega poročila poroča se nam
dalje. Polir Mosettig vodil je zgradbo zrušene hiše.
Sedaj je v zaporu. Ponesrečile so se baje le tri
osobe. Ostalo zidovje bodo podrli, ker je podstava
preslaba.

— (V pospeh) nakupa gasilnega orodja v
Bohinjski Bistrici, priredil je odbor v gostilnici „pri
Tončku“ kegljanje na dobitke, kateri so jako dra-
goceni. Serija velja le 10 kr. in pričakuje odbor z
ozirom na koristni namen mnogobrojno udeležbo.

— (Dvajset ustanov za dosluživše
vojake) vsaka po 39 gld. 90 kr. je razpisanih.
Prošnje je izročiti pri c. kr. okrajnih glavarstvih in
obrniti jih do c. kr. deželne vlade v Ljubljani. Do
teh ustanov, ki se razdelijo po društvu Ljubljanskih
gospej v 18. dan avgusta, v rojstveni dan cesarjev,
imajo upanje v prvi vrsti vojaki, ki so 1866. leta
bili ranjeni ali pa pri okupaciji Bosne in Hercego-
vine, potem le-teh udove in sirote, a konečna sploh
vojaki domačih polkov, popolnem ali deloma do-
služivši.

— (V Toplice na Dolenjskem) došlo je
do 15. t. m. 185 gostov.

Razne vesti.

* (Izvoz ruskega žita v Nemčijo) vedno
raste. Tako se je je poslednje dni maja v Kraljevec
vsak dan pripeljalo poprek po 113 železniških voz.
Prejšnja leta se ga je pa pripeljalo v to mesto k
večjemu po 40 na dan, pa to jako redko. Pričakuje
se, da se bode uvoz ruskega žita v Nemčijo še po-
večšal. — Letina kaže prav dobro na ruskem Polj-
skem, povoljno v ruskih gubernijah ob Volgi, srednje
v severnih, srednjih in južnih gubernijah, v neka-
terih teh krajih celó nepovoljno.

* (Novi York) šteje mej svojim prebiva-
lctvom nad 600 milijonarjev, ki imajo za jeden mili-
jon posestva. K temu pa treba prišteti še take,
kakor Vanderbilt, Gould, Mackay itd., ki so svoje
premoženje naložili v gibočem blagu, v državnih in
železničnih papirjih.

* (V Chicagu) je sedaj nastavljenih 2800
strojev, ki izdelujejo obutev. Delo je popolnem me-
hanično. Črevelj zgotovi se v stroji v 64 delih, tako,
da ostane čreveljarju le prav malo dela. Fabrikacija
vrši se čudovito hitro in čreveljarski mojstri ne mo-
rejo prestatiti te konkurence, ki bode imela ta na-
sledek, da ne bode več pravih čreveljarjev.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko
žganje in sol“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno
sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah itd. Cena
steklenici z navodom 80 kr. Vsak dan razpošilja po poš-
nem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik,
na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se
izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in
podpisom. 9 (690—6)

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo
naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo po-
tekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pra-
vem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja
na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Javne dražbe.

21. junija: 3. eks. držb. pos. Janeza Nagodeta iz
Hotedrščice. v Logatci. 3. eks. držb. pos. Janeza Petkovška
iz Medvedjega brda, 1969 gld., v Logatci. 1. eks. držb.
pos. Emilije, Evginije, in Julije Milavec iz Cerknice, 560
gld. 550 gld., 50 gld., 5 gld. in 6650 gld., v Logatci. 1. eks.
držb. pos. Ance Pirec iz Nemške vasi v Krškem. 1. eks.
držb. pos. Jakoba Puharja iz Kranja, 700 gld., v Kranji.
3. eks. držb. pos. Josipa Gostilničarja iz Vevč, v Ljubljani.
1. eks. držb. dote Marije Glavan iz Verblenja, 630 gld., v
Ljubljani. Relicijacija pos. Josip Jerina iz Kamnika v Kam-
niku.

23. junija: 1. eks. držb. pos. Antona Belovca iz
Zgornje Košane, 817 gld., v Postojni. Eks. držb. prem.
rudnika, Velika Ligojna, v Ljubljani. 1. eks. držb. pos.
Antona Malečkarja iz Ostrožnega Brda, 4200 gld., v Po-
stojni. 1. eks. držb. pos. Josipa Pugla iz Podgore, 280 gl.,
v Velikih Laščah. 3. eks. držb. pos. Antona Mustre iz Pod-
gore, v Velikih Laščah. 3. eks. držb. veleposestva „Velika
vas“ pri deželnej sodnji v Ljubljani.

Tujci:

dne 17. junija.

Pri **Slonu**: Voduičar z Dunaja. — Schweiger iz
Loza. — Jurišowicz iz Gradca.
Pri **Malič**: Felle z Dunaja. — Zeser iz Krškega.
— Bojardi iz Gradca. — Bart z Dunaja. — Baron Ročitz
iz Smereka. — Ziegler z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarji**: Spongia iz Rovigne. —
Malihievics iz Gradca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
17. junija	7. zjutraj	731-75 mm.	+ 9-6°C	brevz.	megla	2-50 mm.
	2. pop.	731-19 mm.	+ 10-6°C	m. vzh.	obl.	
	9. zvečer	733-11 mm.	+ 10-0°C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura + 10-1°, za 8-3° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 18. junija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	80
Rež, „	5	53
Ječmen „	5	3
Oves, „	3	25
Ajda, „	5	53
Proso, „	5	36
Koruza, „	5	40
Leča „	8	50
Grah „	8	50
Fižol „	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	59
Maslo, kilogram	—	96
Mast, „	—	80
Špeh frišen „	—	60
„ povenjen, „	—	74
Surovo maslo, „	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje „	—	56
Svinjsko „	—	70
Koštunovo „	—	40
Kokoš „	—	40
Golob „	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	05
Slama, „	1	78
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dné 18. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 40	kr.
Srebrna renta	81 „ 30	„
Zlata renta	102 „ 20	„
5% marena renta	95 „ 75	„
Akcije narodne banke	858 „ —	„
Kreditne akcije	307 „ —	„
London	121 „ 85	„
Srebro	— „ —	„
Napoli	9 „ 67	„
C. kr. cekim	— „ 76	„
Nemške marke	9 „ 50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	75
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld. 169	50
4% avstr. zlata renta. davka prosta	102 „ 10	„
Ogrska zlata renta 5%	122 „ 45	„
„ papirna renta 5%	92 „ —	„
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	88 „ 70	„
104 „ 50	„	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115	50
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 „ 75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107 „ 60	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ 25	„
Kreditne srečke	100 gld. 176	—
Rudolfove srečke	10 „ 19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 110	75
Tramway-dr. št. velj. 170 gld. a. v.	218 „ 70	„

V „NARODNEJ TISKARNI“

sti ravnokar izšli knjigi:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Potem:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Št. 10.193.

(394—2)

Razglas.

V smislu §. 39 prov. obč. reda za Ljubljansko
mesto se javno naznanja, da so bili pri letošnjih do-
polnilnih volitvah, katere je mestni zbor v sejah
dné 5. maja in 10. junija t. l. odobril, v mestni
zbor voljeni gospodje:

Dr. Karol vitez Bleiweis-
Trsteniški,
Josip Geba,
Ivan Gogala,
Alfred Ledenik,
Henrik Ničman,
Srečko Noll,

Fran Peterca,
Vaso Petričič,
Ivan Počivavnik,
Jakob Skerbinec,
Dr. Ivan Tavčar,
Ignacij Valentinčič.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 11. dan junija 1884.

Župan: Grasselli.

Na **Studenca**, 9 kilometrov od Ljubljane, je

posestvo,

obstoječe iz jednonadstropne hiše, zemljišč, namreč njiv,
travnikov in gozda, ki merijo 18 oralov, hlevov in dveh
vrtov, na **prodaj**. Cena je 3500 gld. Proda se z ali pa
brez tega, kar pripada k posestvu. V hiši je prodajalnica
tobaka na drobno in gostilnica. Kdor želi kupiti, naj po-
vpraša pri lastniku **Bertholdu Vetter-ju**, c. kr.
poštarji na **Studenca**. (398)

Umetne

(32—44)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in
vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 5. dan julija.
„Germania“, 4200 „ v 20. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta [za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d'**
Ant. Poglayen, generalni agent. (379—9)

5000

1 (788—46)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzenci proti pošiljatelj marke za 10 kr.